

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.677 van 2 februari 2012
in de zaak A. 195.494/X-14.522.**

In zake :

1. R. BONTE
2. E. GILOPS
3. Jean-Pierre DE ROECK
4. Alain GUNZBURG
5. C. HARTMANN
6. C. DE WIT
7. Patrick KEYSERS
8. Rosita WESTERLINCK
9. Paul LEMOINE
10. M. BOONANTS
11. Bertha LUYCKX
12. Peter ROEVENS
13. Christoph SCHÄFER
14. Eline CAMBIER
15. F. WOUTERS
16. D. JANSSENS
17. Helena VAN LERBERGHE
18. Gery VAN DE PUTTE
19. Marleen BONTE
20. Philippe PARISIS

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willem Slosse
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de gemeente MALLE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Bruyns
kantoor houdend te 2390 MALLE
Berkenlaan 5

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van :
 - a. het besluit van 26 oktober 2009 van de gemeenteraad van de gemeente Malle houdende definitieve vaststelling van de ontwerpen van rooilijn- en onteigeningsplannen voor de Eekhoorndreef, Eikendreef, Jagersweg, Lindedreef en Nooitrust en houdende verwerping van de ingekomen bezwaren en opmerkingen,
 - b. het besluit van 25 mei 2009 van de gemeenteraad van de gemeente Malle houdende voorlopige vaststelling van de ontwerpen van rooilijn- en onteigeningsplannen voor de Eekhoorndreef, Eikendreef, Jagersweg, Lindedreef en Nooitrust, en
 - c. het besluit 21 september 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle waarbij wordt beslist de bezwaarschriften bij de voormelde rooilijn- en onteigeningsplannen voor te leggen aan de gemeenteraad van Malle.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswaert heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Willem Slosse, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Paul Bruyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partijen zijn allen eigenaar van onroerende goederen gelegen te Malle aan de Eikendreef, de Jagersweg, de Eekhoorndreef of de Antwerpsesteenweg.

4. Op 25 mei 2009 stelt de gemeenteraad van Malle de rooilijn- en onteigeningsplannen Eekhoorndreef, Eikendreef, Jagersweg, Lindedreef en Nooitrust voorlopig vast. Dit is de tweede bestreden beslissing.

5. Van 6 juli tot en met 20 juli 2009 wordt een openbaar onderzoek georganiseerd tijdens hetwelk talrijke bezwaarschriften worden ingediend.

6. Op 21 september 2009 beslist het college van burgemeester en schepenen de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften ontvankelijk te verklaren en deze voor te leggen aan de gemeenteraad. Dit is de derde bestreden beslissing.

7. Op 26 oktober 2009 beslist de gemeenteraad van Malle de ontwerpen van rooilijn- en onteigeningsplannen definitief vast te stellen en de bezwaren en opmerkingen te verwerpen. Dit is de eerste bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Ambtshalve excepties

8. Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen de tweede en de derde bestreden beslissing. Die beslissingen zijn immers louter voorbereidende handelingen die op zichzelf de rechtstoestand van de verzoekende partijen niet wijzigen, en er worden geen middelen aangevoerd die de onwettigheid van die beslissingen inroepen.

Hierna wordt in dit arrest met het bestreden besluit, het eerste bestreden besluit bedoeld.

9. Ambtshalve dient eveneens te worden vastgesteld dat de twaalfde verzoeker niet voorkomt op één der tabellen van de bestreden rooilijn- en onteigeningsplannen. Hij wordt dan ook niet getroffen door het rooilijn- en onteigeningsplan.

Het gegeven dat die partij “woonachtig (is) aan (...) de Jagersweg 12”, zoals aangevoerd in de laatste memorie, doet aan die vaststelling geen afbreuk.

De loutere stelling, in de laatste memorie vermeld, dat de realisatie van de bestreden plannen “het uitzicht van de buurt dermate (zou) wijzigen”, geeft niet concreet aan in welk opzicht die verzoeker persoonlijk gegriefd wordt door het bestreden besluit.

10. Ten slotte dient nog ambtshalve te worden vastgesteld dat het belang van de verzoekende partijen wier eigendommen zijn opgenomen in de bestreden plannen, is beperkt tot de vernietiging van de bestreden beslissingen in zoverre die betrekking hebben op de desbetreffende deelplannen. De loutere

stelling, vermeld in de memorie van wederantwoord, dat de bestreden plannen “een weerslag hebben op het uitzicht van de gehele wijk” geeft niet concreet aan in welk opzicht de respectievelijke verzoekende partijen persoonlijk gegriefd worden door het bestreden besluit in zoverre dit betrekking heeft op andere deelplannen. Hetzelfde geldt voor de loutere stelling, in de laatste memorie vermeld, dat de realisatie van de bestreden plannen “het uitzicht van de buurt dermate (zou) wijzigen”.

Excepties opgeworpen door de verwerende partij

11. De verwerende partij werpt de volgende excepties van niet-ontvankelijkheid op :

“Voor wat betreft de verzoekers sub 2 (DE ROECK), 5 (KEYSERS-WESTERLINCK), 8 (ROEVENS) en 13 (PARISIS) doet verwerende partij gelden dat zij geen enkel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissingen.

Inzake hun eigendommen, allen gelegen langsheen de Jagersweg, werd de rooilijn van 12 meter, alsmede de verplichting tot kosteloze grondafstand binnen de wegzate, immers reeds definitief vastgelegd in de desbetreffende verkavelingsvergunningen.

cfr. stukken 1.j en 9 inzake Jagersweg 31 (DE ROECK), 27 (KEYSERS - WESTERLINCK) en 33 (PARISIS);

cfr. stukken 1.j. en 8 inzake Jagersweg 12 (ROEVENS);

Voor wat betreft de verzoekers sub 9 doet verwerende partij gelden dat zij al evenmin enig belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissingen, vermits hun eigendom niet eens getroffen wordt door deze beslissingen. Hun eigendom ligt immers niet aan de betrokken rooilijn.

Om deze redenen is het verzoek tot nietigverklaring in hoofde van de verzoekers sub 2, 5, 8, 9 en 13 niet ontvankelijk, bij gebreke aan het rechtens vereiste belang”.

De verzoekende partijen dupliceren :

“Het kan niet beargumenteerd worden dat omwille van hogervermelde redenen verzoekers sub 2, 5, 8 en 13 geen rechtens vereist belang zouden hebben bij het instellen van het verzoek tot vernietiging.

Het vastgestelde rooilijnplan heeft niet alleen betrekking op hun eigendommen, maar ook op andere eigendommen in dezelfde straat (Jagersweg) en zelfs op eigendommen van omliggende straten. Door de realisatie van de rooilijn- en onteigeningsplannen verandert het uitzicht van de volledige wijk.

Daarenboven is de vaststelling van de rooilijn in de verkavelingsvergunningen, niet naar genoegen van recht bewezen.

Daarenboven is de vaststelling van de rooilijn in een rooilijnplan een afzonderlijke rechtshandeling die deze verzoekers benadeeld; De vaststelling van een rooilijnplan is ook juridisch sterker dan de vermelding in een verkavelingsvergunning). Deze verzoekers hebben dus wel degelijk belang.

Daarnaast heeft verwerende partij -minstens impliciet- erkend dat verzoekers sub 2, 5, 8 en 13 belanghebbenden zijn. Immers werd er op 27 augustus 2008 een infovergadering georganiseerd ten behoeve van de eigenaars van de percelen die grenzen aan de betrokken straten. Alle eigenaars on(t)vingen ook een schriftelijk verslag van deze vergadering.

Tenslotte hebben verzoekers sub 2, 5, 8 ook bezwaarschriften ingediend tijdens het openbaar onderzoek dat liep van 6 tot 20 juli 2009. Deze werden aanvaard.

3.

Wat betreft verzoekers sub 9 (Christop Schäfer en Eline Cambier).

Beiden zijn woonachtig aan de Eekhoorndreef 22.

Nu uit stuk 1 (uittreksel van de beslissing van de gemeenteraad van 26 oktober 2010 waarbij de rooilijn- en onteigeningsplannen definitief werden vastgesteld) blijkt dat de Eekhoorndreef wel degelijk mee is opgenomen in de plannen, kan niet ingezien worden hoe 9de verzoekende partijen geen belang zou(den) hebben bij het aanvechten van de beslissingen. Hun eigendom is wel degelijk gelegen aan de betrokken rooilijn en heeft aldus het rechtens vereiste belang

Ook voor hen geldt overigens dezelfde argumentatie als ten aanzien van verzoekers sub 2, 5, 8 en 13, met name dat de rooilijn- en onteigeningsplannen een weerslag hebben op het uitzicht van de gehele wijk en bijgevolg (hebben) verzoekers sub 9 wel degelijk het rechtens vereiste belang”.

12. Wat betreft de derde, de zevende, de achtste en de twintigste verzoekende partijen dient, daargelaten de vraag of de bestreden rooilijn wel exact samenvalt met deze opgenomen in de verkavelingsvergunningen waarnaar de verwerende partij verwijst, vastgesteld te worden dat, ondanks het standpunt van de laatstgenoemde partij dat de desbetreffende gronden in der minne werden overgedragen, het bestreden besluit ook die percelen in het onteigeningsplan heeft opgenomen en het derhalve nodig achtte de mogelijkheid tot onteigening ook voor die percelen te voorzien.

Aldus is niet aangetoond dat, ten aanzien van de voornoemde verzoekende partijen, de eerste exceptie gegrond is en wordt deze verworpen.

Wat de twaalfde verzoeker betreft wordt verwezen naar hetgeen hierboven onder randnr. 2 werd gewezen.

13. De eigendom van de dertiende en de veertiende verzoekende partijen is niet opgenomen in het bestreden besluit en wordt dan ook niet getroffen door het rooilijn- en onteigeningsplan. De bewering dat het eigendom van die partijen “gelegen (is) aan de betrokken rooilijn” doet aan die vaststelling geen afbreuk.

De loutere stelling, vermeld in de memorie van wederantwoord, dat de bestreden plannen “een weerslag hebben op het uitzicht van de gehele wijk” geeft niet concreet aan in welk opzicht die verzoekende partijen persoonlijk gegriefd worden door het bestreden besluit. Hetzelfde geldt voor de loutere stelling, in de laatste memorie vermeld, dat de realisatie van de bestreden plannen “het uitzicht van de buurt dermate (zou) wijzigen”.

De exceptie is ten aanzien van deze partijen gegrond.

V. Gegrondheid van het beroep

Het tweede middel

14. In het tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 9 van het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen, doordat de gemeenteraad niet binnen zestig dagen na het einde van het openbaar onderzoek het gemeentelijk rooilijnplan definitief heeft vastgesteld, terwijl deze bepaling inhoudt dat alsdan het ontwerp van gemeentelijk rooilijnplan vervallen is.

In de memorie van antwoord wordt gerepliceerd dat het decreet van 8 mei 2009 in werking is getreden op 13 juli 2009, op dat ogenblik het openbaar onderzoek reeds aan de gang was, nieuwe rechtsregels “uiteraard” niet van toepassing zijn op procedures die werden opgestart voor de datum van inwerkingtreding van de nieuwe regels, en de procedure “in haar eindstadium” was op het ogenblik van het tussenkomen van het decreet van 8 mei 2009.

15. Artikel 9, §5 van het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen bepaalt :

“§ 5. De gemeenteraad stelt binnen zestig dagen na het einde van het openbaar onderzoek het gemeentelijk rooilijnplan definitief vast. (...)”.

Artikel 9, §6 van hetzelfde decreet luidt als volgt:

“§ 6. Indien het gemeentelijk rooilijnplan niet definitief wordt vastgesteld binnen de termijn bedoeld in § 5, vervalt het ontwerp van gemeentelijk rooilijnplan”.

16. Het decreet van 8 mei 2009 werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 3 juli 2009. Vermits er niet in een specifieke datum van inwerkingtreding was voorzien trad het decreet 10 dagen later in werking, dus op 13 juli 2009.

Voor het hierboven geciteerde artikel 9, §5 en §6 is niet in een overgangsregeling voorzien, zodat ook deze bepalingen in werking traden op 13 juli 2009.

De verwerende partij diende deze bepalingen dus, bij gebrek aan een overgangsregeling, vanaf 13 juli 2009 toe te passen, ook al werd de procedure voor die datum aangevat. Dit is des te meer zo, nu het openbaar onderzoek in casu slechts werd beëindigd op 20 juli 2009, dit is na de publicatie en de inwerkingtreding van de betrokken decretale regeling, zodat de verwerende partij deze nieuwe regels ook in de feiten perfect kon toepassen, vermits ze nog over de volle termijn van zestig dagen vanaf het einde van het openbaar onderzoek beschikte.

17. Uit de geciteerde bepalingen blijkt dat het ontwerp van gemeentelijk rooilijnplan “vervalt” als het niet binnen 60 dagen na het einde van het openbaar onderzoek definitief wordt vastgesteld. Een vervallen ontwerp verdwijnt uit de rechtsorde, zodat het dan ook niet meer definitief kan worden goedgekeurd door de gemeenteraad.

18. In casu blijkt uit de bestreden beslissing en uit het administratief dossier dat het openbaar onderzoek gevoerd werd van 6 juli 2009 tot en met 20 juli 2009.

De bestreden beslissing houdende definitieve vaststelling van de rooilijn- en onteigeningsplannen werd genomen op 26 oktober 2009, dus ruim buiten de termijn van 60 dagen zoals bedoeld in artikel 9, §5 van het decreet van 8 mei 2009.

De gemeenteraad heeft aldus vervallen rooilijnplannen definitief goedgekeurd. Het middel is gegrond in zoverre het betrekking heeft op de definitief goedgekeurde rooilijnplannen.

Deze vaststelling heeft tot gevolg dat het aangewezen is, voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, ook de tweede bestreden beslissing uit het rechtsverkeer te verwijderen middels de vernietiging ervan.

19. Met de bestreden beslissing werden ook onteigeningsplannen goedgekeurd. Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat de onteigeningsplannen hun materiële rechtskracht verliezen door de vernietiging van de rooilijnplannen.

Deze vaststelling heeft tot gevolg dat het aangewezen is voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, ook die onteigeningsplannen uit het rechtsverkeer te verwijderen.

Het tweede middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep in hoofde van verzoekende partijen sub 12, 13 en 14.

2. De Raad van State vernietigt :

a. het besluit van 26 oktober 2009 van de gemeenteraad van de gemeente Malle houdende definitieve vaststelling van de ontwerpen van rooilijn- en onteigeningsplannen voor de Eekhoorndreef, Eikendreef, Jagersweg, Lindedreef en Nooitrust en houdende verwerping van de ingehouden

bezwaren en opmerkingen, in zoverre het betrekking heeft op de
deelplannen Eikendreef, Jagersweg en Eekhoorndreef,
en,

b. het besluit van 25 mei 2009 van de gemeenteraad van de gemeente Malle
houdende voorlopige vaststelling van de ontwerpen van rooilijn- en
onteigeningsplannen voor de Eekhoorndreef, Eikendreef, Jagersweg,
Lindedreef en Nooitrust, in zoverre het betrekking heeft op de
deelplannen Eikendreef, Jagersweg en Eekhoorndreef.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

**3. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het sub a
gedeeltelijk vernietigde besluit.**

**4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot
nietigverklaring, begroot op 3500 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee februari
2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens